

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

Sa ollet warjo-paigas meile,
O Isand, põlwest põlweni,
Ka kaitsjas, warjus ligill' neile
Ke sünd'wa ilma otsani.
Kik otša läap, So waim iks jääp;
Kui tuhhat ilma ladduma,
Ei sa sa ütten ladduma.

Jo enne kui kil mae saiwa,
Nink allust panti ilmale;
Ja enne kui päiw tõssi taiwa,
Sis ollit sinna ammoke.
Kik otša läap, So waim iks jääp;
Sa ollet kōhhat muutmata,
So ello-aig ilmotšata.

Mes omma tuhhat ajastaiga
So een? — kui päiw, mes heilane;
Sa lasset kui õ-wahhi-aiga
Neil möda-jōuda ruttuste.
Kik otša läap, So waim iks jääp;
Ei olle sinnul laddumist,
Ei sinno ajal lõppemist.

Tõest ma nink taiwas lāwa hukka,
Nink neid kui reiwast mudetas;
Ja ilmal tulsep ots nink tukka,
Kui tedda põrmo heidetas;
Kik otša läap, So waim iks jääp,
Mi kui ta olli iggawest
Nink līke aigu algmifest.